

«ПётрЪ», журнал «ГастрономЪ», таксі «ЯмщикЪ», агентство нерухомості «ВариантЪ» і «АдресЪ», лазня «МоржЪ» тощо. Такий графічний засіб, коріння якого сягає дореформеного правопису Російської імперії, застосовують задля маркетингового ходу зі створення позитивного іміджу товару чи установи завдяки поширеному в РФ уявленню: «дореволюційне, імперське, царське, старе» = «добре, якісне, надійне». Таким чином, «Ъ» наприкінці сучасних слів спричиняє асоціації з Російською імперією, царською Росією як «золотою добою», а отже, є небажаним елементом стилізування українських назв.

Рекомендуємо не вживати букву «Ъ» у назві готелю «Цісар Банкір», оскільки це спричиняє небажані асоціації з Російською імперією, Російською Федерацією, російськими нарративами. Щодо слова *цiсар*, то негативних (антидержавницьких, деструктивних) конотацій воно не має.

Джерела

1. Грицак Я. Ностальгуємо за стабільністю.
URL: <https://zbruc.eu/node/58930> (6.12.2023).

2. Закон України Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки. // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 26. С. 219. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/317-19#Text> (6.12.2023).

3. Проект Закону про деколонізацію гуманітарної сфери України. Урядовий портал. URL: <https://www.kmu.gov.ua/bills/proekt-zakonu-pro-dekolonizatsiyu-gumanitarnoi-sferi-ukraini> (6.12.2023).

Оксана Тищенко

Губернатор чи голова?

Відповідно до історії адміністративно-територіального устрою на території сучасної України особа з повноваженнями сучасного голови обласної державної адміністрації, мала такі назви:

у часи Київської держави (Русі) – першими спробами адміністративно-територіального поділу можна вважати існування земельно-князівств – *князь* (Великий князь стояв на чолі держави);

у часи Галицько-Волинської Русі – земельно-князівства – *князь*;

у часи Литви та Польщі – Великого Литовського князівства, Королівства Польщі та Речі Посполитої – воєводства – *воєвода*;

у часи Гетьманщини (Військо Запорозьке) – полки – *полковник*;

у часи Російської імперії – губернії – *губернатор, генерал-губернатор*;

у часи національно-визвольної боротьби в 1917–1920 рр. – землі – *губернський комісар*;

у часи Української Держави (УНР) – губернії – *губернатор*;

у часи Радянської України до 1924 р. – губернії – *губернатор*; з 1924 р. – області – *голова обласної ради*.

Слово *губернатор* походить від лат. *gubernare* – «правити», тому логічно, що воно має найтривалішу практику вживання у відповідному контексті.

Українського відповідника-однослова назві очільника області сучасної України – *голова обласної державної адміністрації*, – чи головної посадової особи територіальної громади міста в Україні – *міський голова*, – найближчого за часом і традицією вживання, який би не суперечив сучасним адміністративно-територіальним і політичним поняттям, немає. Найдоцільніше в неофіційному тексті вживати словосполучення розмовного штибу *обласний / міський голова* (*міський голова*, що є головною посадовою особою територіальної громади міста, має також неформальну назву – *мер*).

Джерела

1. Історичний територіальний поділ України / <http://uk.wikipedia.org/wiki>;

2. Словник іншомовних слів / Л. О. Пустовіт, О. І. Скопненко, Г. М. Сюта, Т. В. Цимбалюк. – К.: Вид-во «Довіра», 2000. – С. 2.

Оксана Тищенко

Застосунок чи додаток?

На означення комп'ютерної програми, яка дає змогу користувачеві розв'язувати / виконувати конкретні завдання (англ. *application*) в офіційних та інших типах текстів **рекомендуємо вживати термін застосунок**.

Термін *мобільна програма* виник на основі офіційно вживаного, але сьогодні вже застарілого терміна *прикладна програма* (у середовищі про-